Ч. 93. Неділя 27 цьвітня (10 мая) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Поворот короля Едварда з подорожи. — Події на Балкані).

Вчера відбула ся у Відни заповідана вже від довшого часу нарада представителів німецких сторонництв з Чехії. Взяли в ній участь представителі сторонництва поступового, вірноконституцийної шляхти, сторонництва всенімецкого, людового і сторонництва т. зв. всхідно-німецк го. На нараді мало бути ухвалене утворене народної ради німецкої для Чехії. — З Будапешту доносять, що опозицийне сторонництво, користаючи з положеня, в якім находить ся угорске правительство внаслідок обструкциї, розширює між сільским населенем непокоячі вісти. Именно оповідає ся населеню, що правительство опинило ся в безвихіднім, примусовім положеню і що дістане гроший в той спосіб, що зажадає їх від кас щадничих. В наслідок того в Вацові населене кинуло ся на тамошну касу щадничу і в однім дни виймило $1^{1}/_{2}$ міліона корон.

Король Едвард повернув вже з своєї довгої подорожи по чужих краях до Анґлії. Найкрасша погода сприяла королеви в часі морскої переправи з Шербурга до Порсмавт, де всї зібрані в порті кораблї витали короля вистрілами з армат. В Льондонї величезні товпи публики дожидали монарха. На дворець Віктория прибув кн. Уельский, перший міністер льорд Бальфур, льорд Робертс і множество инших достойників. В Льондонї дуже вдоволені з висліду подорожи, розпочатої під знаком мира, а в цїли навязаня сердечнїйших відносин між Франциєю а Анґлією, особливо межи народами обох тих могучих сусїдних держав, котрих інтереси дуже часто бувають тотожні. Король тепер не виїде з Анґлї, аж в лїтї має удати ся на лїчене до Гамбурґа в Німеччинї.

Polit. Corresp. доносить з Константинополя: Під впливом першого враженя тревоги, яку викликала в султаньскій палатї і в правительстві вість про події в Солуни, заволоділо в турецких кругах чувство роз'яреня не лише против болгарского населеня, але також против болгарского князївства. Підносять ся голоси з жаданем, аби Туреччина виступила як найострійше супротив Болгариї, добила ся від болгарского правительства запоруки, що оно ужиє найострійших средств против аґітаций македоньских комітетів. Деякі ідуть ще дальше і представляють конечність войскової демонстрациї против Болгариї, аби тим способом приневолити єї до стереженя границь і спинюваня діяльности аґітаторів на болгарскій земли. Колиж би такий напір не приніс бажаних наслідків, тодї Туреччина не повинна страхати ся навіть виповідженя війни. Настрій держав єсть, як кажуть прихильники тої послїдної гадки, для Туреччини користний і взагалї тепер найвідповіднїйша пора, аби дати Болгариї науку, яку би довго попамятала. — Однако не можна сумнївати ся, що той загорілий настрій щезне і проявлять ся спокійнїйші погляди на значінє, яке можуть мати розумно розважені події солуньскі для дальшого поведеня в македоньскій справі. Можна цїлком певно сказати, що шалені злочини солуньских анархістів не вспіють попхнути управителів турецкої полїтики до воєнних кроків против Болгариї, котрих наслідки були би необчислимі і що цїла турецка робота обмежить ся до придавленя македоньской ворохобнї. Особливо можна в особі султана і єго звістних миролюбивих поглядах мати запоруку, що пристрастне роз'яренє не буде мати впливу на постанови, які мають порішити ся в Константинополи в справі розвязки трудного македоньского питаня. — До Vossische Ztg. доносять, що головою ворохобнї в Македонії єсть звістний Борис Сарафов, бувший поручник болгарскої армії, званий нинї македонскими Болгарами „кралем Борисом“. Побіч него найвизначнїйшими членами ворохобничої управи

---

12)

Новочасні чарівники і чарівниці
або
Спіритизм і єго жертви.

(Дальше).

На примірі з житя нашого народу виділи ми, які можуть бути перші початки спіритизму. Передовсім належить до того груба темнота широких мас, а з нею іде в парі і велика вражливість на непонятні на перший погляд з'явища або й прояви щоденного житя. Темнота двигає спіритизм. Дальше потреба до него специяльних людий, в котрих чи то внаслідок якогось хоробливого стану, чи якихсь зовсім природних, але до якогось часу дотичній людинї незнаних прикмет, проявлять ся якісь фізичні або духові сили і зручности та зроблять з них, так сказати би материял здібний, а наконець потреба ще когось, котрий би чоловіка, здібного на медіюм умів зручно повести, вмовити в него якусь надзвичайну силу, що впрочім не потребує зараз діяти ся в злім намірі, і так зробити з него медіюм, а відтак ще й використувати єго або в спілцї з ним широкі маси людий, що вже виходить на обманьство.

Послухаймо-ж тепер історії американьского спіритизму, котрий дав основу дотеперішного спіритизму в цїлім сьвітї. Тота сама істория лиш трохи на инший, американьский лад.

Свобода віри і думок в Америцї, именно же в Сполучених Державах північної Америки, стала ся причиною, що там поробило ся таке множество всїляких сект релїґійних, якого нема нїгде в сьвітї; можна би хиба ще взяти в порівнанє Росию, де знов гнет і віроісповідна нетерпимість та закостенїле православіє викликують подібні прояви. Яко одна із релїґійних сект витворив ся в Америцї також і спіритизм. Початок американьского спіритизму числять від марта 1848 р., коли то в Сан Сакраменто в Калїфорнії відкрито також золото, а спіритисти взяли навіть сю подію за добрий знак для себе. В двайцять лїт опісля спіритизм так вже був розширив ся, що дня 31 марта 1868 р. обходили вже у всїх великих і многих малих містах Сполучених Держав ювилей того дня, в котрім „spirits“ (духи) перший раз зачали порозумівати ся з людьми сего сьвіта. Всюди відбували ся тодї торжественні збори і процесиї спіритистів.

Спіритисти на зборах в Клевлєнд, в удільній державі Огайо телеґрафували тодї до спіритистів в Бостонї: „Захід шле всходови привіт! З'єдинені в діланю, з'єдинені у вітчинї, з'єдинені в цїли, з'єдинені в поступі, з'єдинені в призначінюˮ. А Бостонцї на то відповіли: „Три тисячі зібраних шлють привіт! Спіритизм тріумфує! Славна жде нас будучність!“

В ювилейнім торжестві в Бостонї брали участь навіть школярі і ідучи в процесию сьпівали похвальну пісню, яку уложив був дух з тамтого сьвіта якогось небіжчика Джона Перпонта. А один з бесїдників, що промавляли на сїм торжестві, сказав: „Ще нїколи доси не зробила нїяка релїґійна або фільософічна система так наглого поступу. Страшна і повна розпуки війна спустошила новий сьвіт і перевернула єго від самого споду. Леґіони людских сотворінь, сьвященики, писателї, мужі державні, проводирі публичного мнїня, сполучились в баталїони, щоби гонити спіритистів. Та дарма! Леґіони спіритистичної армії поступали наперед від одної побіди до другої, мимо смерти, мимо змін, мимо війни і гоненя. З маленької течії зробив ся океан. Тихе стуканє залунало грімким хором одинайцяти мілїонів голосів“. — Деякі бесїдники висказували навіть надію, що слова Христові о „однім пастири і однім стадї“ сповнять ся в той спосіб, що остаточно всї люди станут разом під одним, білим праном спіритизму.

Може бути, що той бесїдник, котрий говорив о 11 мілїонах, з котрих складали ся леґіони спіритистів, таки дуже переборщив, але то правда, що „баталїони“ сполучили ся були до гоненя спіритистів. Духовеньство всїх віроісповідань виступило було проти спіритистів і завело з ними війну на житє і смерть. Товпи підбурених людий нападали нераз на доми, де відбували ся збори спіритистів, нераз замикано людий до домів для божевільних лиш длятого, що они признавали ся до спіритизму. Швайцарский президент касацийного трибуналу з процесу Анни Роте, Зульцер, може з гордостию покликати ся на історию американьского спіритизму, котра показує, що він не стоїть осібняком в історії. Президент найвисшого трибуналу в Ню-Йорку, судия Едмондс, був також ревним спіритистом, але мусів гір-

есть якийсь Ґельчов, що вирабляє динамітові бомби і Корлоґонов, властивий шеф штабу Сарафова. — Болгарский посол в Парижи в розмові з редактором часописи Махін висказав пересьвідчене, що до війни безусловно не прийде, не тому, щоби така була воля султана, але з причини рішучого противвоєнного становища держав.

Новинки.

Львів дня 9 го мая 1903.

— **Погорільцям** Любіня великого уділив Є. В. Цісар з своїх приватних фондів запомогу в квоті 4 00 К.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Андрей Потоцкий повернув нині в ночи з Відня до Львова.

— **Стипендия.** Ц. к. Намістництво вадало опорожнену стипендию з фундациї ім. Якова Кульчицкого в квоті річн. 360 К почавши від р. шк. 1902/3 Аґенорови Кульчицкому, ученикови I. кл. ґімназиї Франц Йосифа у Львові, своякови фундатора.

— **Еміґрация німецких кольоністів.** З Немирова доносять, що 15 родин німецких кольоністів в Смолині продало свої ґрунти місцевим селянам і виеміґрувало до Познаньщини, де осядуть на ґрунтах німецкої кольонізацийної комісиї.

— **Розвязане товариства „Ропа“.** В році 1898 завязало ся в кругах продуцентів нафтової ропи в Бориславі та в инших галицких місцевостях товариство з обмеженою порукою „Ропа“. Цілию его було продукований материял вивозити на заграничний торг, о скілько не переробить ся его у власних рафінериях. Тамтого року наступив в Бориславі несподіваний зріст продукциї ропи і заскочив товариство „Ропу“ неприготованим до такого заливу, наслідком чого оно не було в силї підприняти відповідні средства, щоби з'ужиткувати цілу продукцию. В рафінериях товариства назбирало ся ропи понад міру, ціна продукту упала нечувано низько і товариство стануло перед своєю руїною. Серед таких некористних обставин члени товариства „Ропи“ виповіли свої зобовязаня, а на оногдашних загальних зборах предсідатель заповів, що на нових зборах дня 14 с. м. поставить ся внесене о розвязане того товариства. На місци „Ропи“ має повстати акцийна спілка з тою самою задачию.

— **На політехніці у Відни** прийшло оногди до бійки межи студентами народними а католиками. Ректор загрозив, що коли бійка ще раз повторить ся, то заборонить студентам носити відзнаки.

— **Смерть ученого.** В Люблянї погиб траґічною смертию звістний словіньский історик. прсф. Семен Рутар. Дня 4 с. м. вечером прийшов до дому і з запаленою сьвічкою вийшов на уступ, де поставив сьвічку на підлові. Від полуміни сьвічки заняла ся вовняна сорочка. Прсф. Рутар вбіг до комнати і там упавши на землю, сконав наслідком ран від попарення.

— **Дорога забава.** В угорскім касині народним в Будапешті виграв в бакарата якийсь Юст 2,400.000 К.

— **Огні.** В Ілавчу повіта теребовельского вибух оногди огонь в домі господаря Ілиї Дзюби і переніс ся на сусідні будинки, внаслїдок чого згоріло пять загород. Загальна шкода виносить 7600 К, а лиш три погорілці були обезпечені на загальну суму 3000 К.

— **Кости з перед 200 літ.** В горішній части ул. Личаківскої у Львові добули оноді робітники при копаню каналових ровів множество людских костий. Начислено 22 великих людских черепів. Др. Електорович орік, що ті кости могли лежати в земли около 200 літ, а черепи належать до людий татарского походженя. На однім черепі було видно з передної сторони велику шпару, зроблену імовірно шаблею. Кождий череп має ще здорові, великі і всї зуби. Без сумніву є се кістяки Татарів, що облягали перед більше як двіста літами місто Львів.

— **Злодійска штучка.** До одної з париских книгарень прийшов сими днями якийсь елеґантно убраний, молодий панок і зажадав книжки оповідань Бальзака. Помічник книгарский здоймив з полички одно вже старе, а нинї дуже рідке видане оповідань сего писателя, украшене многими, артистичної вартости рисунками та подав книжку гостеви. Панок оглянув книжку і спитав о єї ціну, а коли помічник книгарский сказав, що 40 франків, молодий панок відповів, що то єму за дорого, може би книгарня що спустила. Помічник книгарский сказав єму, що сам не може нічого опустити, але нехай він піде до самого книгарн, котрий сидить в конторі в третій комнатї, то може той щось єму опустить. Панок взяв книжку і пішов до контори. Прийшовши там сказав книгареви, що має цїну книжку на продаж а готов єї продати, бо єму тепер потреба конче гроший; при тім показав книгареви ілюстровані оповіданя Бальзака, та сказав, що продасть ту книжку за 25 фр. Книгар аж зрадів, почувши, що можна таке цїнне діло купити так дешево, отже не торгуючись, заплатив за ню а панок дїставши гроші, винїс ся чим скорше із склепу. По хвили увійшов книгар з контори до склепу і дав помічникови куплену так дешево книжку та сказав, щоби єї поклав н. п. личку, де стоїть подібна друга. Аж тепер виснила ся річ і показало ся не аби яка штучка злодія, котрий продав книгареви єго власну книжку.

— **Самоубийство.** Вчера около 2 год. по полудни підрізав собі на площи повистаровій Едмунд Райф, канцеліст судовий, жили на обох руках і внаслідок уплину крови згинув на місци. Самобийник мав 33 літ, був жонатий і мешкав при улици Лазаря ч. 7; при нїм найдено книжочку уділову львівского товариства урядників на 610 К і готівку 30 К 98 сот. Причина самоубийника незвістна.

Телеґрами.

Пар.ж 9 мая. Вчера відплили до Солуня два французскі воєнні кораблї.

Софія 9 мая. Тутешні часописи доносять, що кн. Фердинанд занедужав за границею небезпечно на запалене горла.

Білгород 9 мая. Сербскі часописи принесли близші вісти о кровавих подіях в Монастири, де в середу лучила ся експльозия коло складу пороху. Улиці Монастиря представляли образ страшного знищеня, крім того прийшло до уличної борби, в часї котрої Турки убили кількох християн.

ко за то відпокутувати, бо его усунено за то з посади. Та й американьска праса виступала, бодай в перших початках дуже остро против спіритистів, котрі знов з великою відвагою та витревалостию боронили ся від своїх напастників.

Але небезпечнїйші вороги знайшли ся таки серед самих спіритистів. Серед них видобули ся на верх люди, що за всяку цїну хотїли верховодити, люди пристрастні, розпустні і захланні, виступили пророки і крикуни та довели до того, що новій науці грозив вже упадок, а одна з противних спіритизмови ґазет написала тоді: Нам не треба вже виступати против спіритизму, бо він сам себе убє; не потребуємо вже більше нічого робити, як лиш приготовити посторонки, на котрих би він сам себе міг повісити. Але спіритизм таки не повісив ся, а противно поборов всї трудности і став ширити ся щораз більше і то вже не лиш в Америці, але навіть і в Европі, головно в Анґлиї, Франциї і Бельґиї а по троха і в Німеччині.

Найзавзятійше зачало духовеньство виступати против спіритизму, а то головно для того, що спіритисти в перших початках були за всяким поступом і за свободою як на поли релїґійним так і політичнім та науковім; они були противниками невільництва і приймали до себе навіть і невільників; на їх зборах промавляли нераз муринки і мурини. Длятого не помагало їм то нічого, коли они у відповіди духовеньству говорили: „Таже ціла біблія, і старий і новий завіт, повні спіритизму. Та й ми учимо то само, що і ви, а то, що дух чоловіка не гине разом з тілом, ми ставимо на то навіть дійстні докази“. На то відповідало їм духовеньство: „Біблійний спіритизм від Бога, а модний від сатани“. Спіритисти знов брали на ті слова до помочи науку та казали: Спіритизм зовсїм не тикає віри; до нас належать люди всїх станів, всїх віроісповідань. Ми не творимо ніякої церкви, не маємо сьвящеників, не заводимо ніякого обряду. Нам не розходить ся о віру а просто лиш о наукові розслідии, о такі, які робить ся при помочи дальновидів і дрібновидів, котрі розкрили би перед нами незнані нам доси сьвіти, один безконечно далекий а другий безконечно маленький.

Але й учені так само як і духовеньство не хотіли слухати нової науки та виступали против неї, а о тім, щоби они брали ся єї розсліджувати, не хотіли нічого й чути. Дарма, що спіритисти їм говорили: Коли ви річи самої не розслїдили, то і не маєте права о нїй говорити. Годї міліони дорослих людий називати здурілими або затуманеними а трийцять тисячів медій обманцями. Робити так, нерозслідивши річи, було би такою самою легкодушностию або несправедливостию як та, коли змушувано Ґалілея, щоби відкликав то, що земля обертає ся, або як коли би Сімона де Ко, того, що відкрив силу пари, замкнено до дому божевільних, або як коли би хто сказав, що парове судно Фультона то глупота а телєґраф Морзеґо то гумбуґ. Скажіть комусь, хто не знає нічогісенько про електричний телєґраф, що ви винайшли такий спосіб, що можете за годину одержати відповідь від людий з противного боку землї — а він скаже вам, що ви хочете его дурити. Скажіть комусь, котрий того не знає, що ви знаєте такий спосіб, котрим можна розслідити, з чого складає ся сонце — то він вас висьміє. Оже й ви, коли ви честні слідителі, розслідіть насамперед річ, заким станете єї висьмівати та поборювати.

В шість літ по тім, як духи з тамтого сьвіта зачали пуканем давати знати о собі, передано конґресови у Вашинґтоні петицию з підписами 15.000 людий всїляких станів з тим, щоби конґрес установив комісию, котра би розслідила спіритистичні прояви. На першім місци в тій петициї був підпис сенатора Тальмадж, а ґенерал Шїльдс обіцяв єї передати ту петицю конґресови і промавляти за нею. Він додержав слова, але в такий спосіб, якого ті, що підписували петицию, ледви чи сподївали ся.

Ґенерал Шїльдс розповів насамперед коротко зміст петициї: що в ріжних сторонах многі люди добачили вже від давна якісь дивні з'явища, н. пр. якусь тайну силу, котра проявляє ся в той спосіб, що підносить і двигає тяжкі предмети, або що викликує сьвітло у всїляких красках, якісь дивні голоси і т. д., а котра стоїть очевидно в суперечности зі звістними правами природи. Одні поясняють ті з'явища в той спосіб, що здогадують ся якоїсь доси незнаної сили, подібної до електричности, а другі кажуть, що то духи померших в той спосіб дають живим знати о собі. Отже в петициї просять, щоби ту справу розслідити, бо кажуть, що такі тайні сили призначені на то, щоби змінити услівя нашого житя, віру і фільософію столітя і правління сьвіта.

По тім додав Шїльдс: Я поставив собі за правило передавати сенатови кожду петицию, котра написана чемними словами і не обиджає приличности. Але коли я сповнив свій обовязок, то нехай мені вільно буде висказати мій погляд, що коли в теперішніх часах серед значної части нашої суспільности запану-

Константинополь 9 мая. Після телеґрами Standard-у з Константинополя мав російский амбасадор Зіновєв довшу конференцию з турецким вел. везиром. Вел. везир заявив, що султан рішив ся виступити против Болгариї зачіпно. Зіновєв відраджував того.

Пекин 9 мая. Бюро Райтера доносить: Росия спровадила до Нючвану великі армати. Межи устєм Ріки Ліпо, а Порт-Артур стоїть 14.000 російского войска. Доносять також, що Росияни побудували на горбах над дорогою ведучою до ріки Ялю великі укріплення. Урядові депеші доносять, що приготовления ті пороблено против Хунгузів, манджурских ворохобників, що нападають на російскі войска.

вала якась морока, то причиною того суть якісь хиби в нашім способі виховуваня або в якійсь части розстрій духових здібностий.

Всїлякі часи мали всїлякі свої мороки. Альхемією займали ся в давнїйших століттях найздібнїйші люди. Роґер Бакон, оден із найбільших учених тринайцятого століття, шукав каменя мудрости а винайшов дальновид, побільшаюче скло і порох. В шіснайцятім столітю мав Корнелій Аґріппа під своєю командою всїх духів воздуха і всїх бісів землї. Павлюс Иовіюс каже, що за Аґріппою ходив слїд в слїд чорт в видї великого чорного пса. На просьбу льорда Сарвея викликав Аґріппа кількох великих фільософів старинности з гробу, межи иншими також Цицерона та спонукав его виголосити одну із своїх славних бесїд. Опісля звернув ґен. Шільдс на славного італїяньского чародія Каліостра (Cagliostro, а по правдї Джузеппе Бальзамо), розповів кілька забавних історий про него та закінчив свою промову словами:

„То були спіритистичні представленя, за котрі варто було заплатити, а наші „медії" повинні зі сорому перед Каліостром закрити собі лице руками. Було би то досить дивно, якби хтось хотїв слїдити за тою „тайною наукою" через всї фази мінерального і зьвірячого маґнетизму і т. д., аж наконець дійшов би до новомодного спіритизму. — Але я досить сказав, щоби висказати правду знаменних слів Томи Бекля (Buckles — славний анґлійский історик), котрий сказав: — Легкодушність обманених єсть так невичерпана, як дар видумки мантіїв".

Сеї промови ґен. Шільдса вислухали всї з великою увагою і лиш часом перериввали еї сьміхами. Відтак спитав сенатор Веллер: Якеж внесене ставить сенатор Шільдс, що маємо зробити з петициєю?

Сенатор Пеґіт: Передайте еї комісиї зложеній з трох тисячі сьвященників. (Сьміхи).

Сенатор Веллер: Я ставлю внесеня, щоби еї передати комітетови для справ загранічних. Може бути, що будемо мусїли шукати загранічних зносин з духами. (Сьміхи).

Для Американців може показати ся потреба, звідати ся, чи они тратять право горожаньства, скоро перейдуть на тамтой сьвіт.

Сенатор Мазон: Я гадаю, що всечестний сенатор, котрий вніс петицию, вглянув в річ глубше як ми всї. Я ставлю длятого внесене, щоби еї передати войсковій комісиї, котрої предсїдателем єсть ґенерал Шільдс. А може було би найлїпше перейти над тою петициєю до порядку дневного.

Ґен. Шільдс: То справа важна, над котрою не можна там легкодушно переходити до порядку дневного. (Грімкі сьміха). Я думав о тім, чи не передати би сю справу комітетови для почт і доріг почтових? А нуж могло би може показати ся, що можна би завести спіритистичний телеґраф межи материяльним а духовим сьвітом. (Голосні сьміхи).

Сенатор Мазон: Я ставлю внесене, щоби сю петицию поставити на стіл палати (значить то само, що „зложити до актів"). Внесене се принято.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6 41	„ Підволочиск з Підзамча
8 25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9 40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10 4·	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3 30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3 40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6 15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6 30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	8 14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7 20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9 55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7 35	„ *) Самбора, Хирова
	7 4·	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7 35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8 10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·5	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11 15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5 55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5.40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2 31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3 09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10.07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвятя
	9 12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·2·	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11 50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний в днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).